

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Sjette Afdeling)

19. juni 2014*

»Appel — EF-varemærker — ordmærket ultrafilter international — ugyldighedsbegæring — misbrug af rettighed«

I sag C-450/13 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 8. august 2013,

Donaldson Filtration Deutschland GmbH, Haan (Tyskland), ved Rechtsanwälte N. Siebertz, M. Teworte-Vey og A. Renvert,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

ultra air GmbH, Hilden (Tyskland), ved Rechtsanwalt C. König,

sagsøger i første instans,

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved G. Schneider, som befuldmægtiget,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne E. Levits og M. Berger,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: A. Calot Escobar,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen bør afgøres ved begrundet kendelse i henhold til artikel 181 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Kendelse

- 1 Donaldson Filtration Deutschland GmbH (herefter »Donaldson Filtration Deutschland«) har i appelskriftet nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag ultra air mod KHIM – Donaldson Filtration Deutschland GmbH (ultrafilter international) (T-396/11, EU:T:2013:284, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten annullerede den afgørelse, der blev truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«) den 18. maj 2011 (sag R 374/2010-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem ultra air GmbH (herefter »ultra air«) og Donaldson Filtration Deutschland (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

- 2 Artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1) med overskriften »Relative hindringer for registrering« bestemmer i stk. 1:

»1. Udelukket fra registrering er:

- a) [...]
- b) varemærker, der mangler fornødent særpræg
- c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse

[...]«

- 3 Artikel 52 i forordning nr. 207/2009 med overskriften »Absolutte ugyldighedsgrunde« bestemmer i stk. 1, litra a):

»Et EF-varemærke erklæres ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til Harmoniseringskontoret eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse:

- a) når det er registreret i strid med bestemmelserne i artikel 7.«

- 4 Forordningens artikel 56 med overskriften »Begæring om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed« bestemmer i stk. 1, litra a)-c):

»Begæring om et EF-varemærkes fortabelse eller ugyldighed kan indgives til Harmoniseringskontoret:

- a) i de i artikel 51 og 52 nævnte tilfælde, af enhver fysisk eller juridisk person, samt af enhver sammenslutning, som er oprettet med henblik på at repræsentere fabrikanter, producenter, tjenesteydende virksomheder, handlende eller forbrugere, og som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, selv kan optræde som part i en retssag
- b) i de i artikel 53, stk. 1, nævnte tilfælde, af de i artikel 41, stk. 1, omhandlede personer
- c) i de i artikel 53, stk. 2, nævnte tilfælde, af indehaverne af de i nævnte bestemmelse omhandlede ældre rettigheder eller af de personer, som ifølge den berørte medlemsstats lovgivning kan udøve de pågældende rettigheder.«

Sagens baggrund

- 5 Den 29. marts 1999 indgav ultrafilter GmbH, nu Donaldson Filtration Deutschland, en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Harmoniseringskontoret i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), nu erstattet af forordning nr. 207/2009.
- 6 Det varemærke, der blev søgt registreret, var ordmærket »ultrafilter international« (herefter »det omtvistede varemærke«).
- 7 De varer og tjenesteydelser, som varemærkeansøgningen vedrører, henhører under klasse 7, 11, 37, 41 og 42 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer i hver enkelt af disse klasser til følgende beskrivelse:
 - klasse 7: »filtre til tørring, rengøring og køling af luft, gasser og væsker; filterelementer; filtermaterialer; mekaniske og elektriske kondensafledere; olieudskillere; vandudskillere«
 - klasse 11: »apparater og anlæg til tørring, rengøring og køling af luft, gasser og væsker; dele og tilbehør til disse apparater og anlæg, særlig pumpemembraner, påfyldningsniveau-målere, ventiler, særlig magnetventiler, membranventiler, styringer til ventiler, tidsstyringer, manometre, særlig trykdifference-manometre, trykmålere, særlig temperaturtrykmålere, niveautrykmålere, forbindelseselementer til filtreringsanlæg, inklusive konstruktionsrelaterede tilslutnings- og fastgørelsesdele; apparater til ventilation«
 - klasse 37: »idrifttagning, reparation og vedligeholdelse af de nævnte apparater og anlæg«
 - klasse 41: »teknisk undervisning; salgs- og produktundervisning« og
 - klasse 42: »tjenesteydelser vedrørende ingeniørvirksomhed; rådgivning i forbindelse med planlægning, opførelse og drift af fornævnte anlæg og apparater«.
- 8 Ved afgørelse af 19. januar 2001 afslog Harmoniseringskontoret ansøgningen om registrering af et EF-varemærke i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94, hvis bestemmelser er gentaget i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, med den begrundelse, at det anfægtede varemærke var beskrivende, og at det manglede fornødent særpræg. I forbindelse med en klage indgivet af Donaldson Filtration Deutschland annullerede Harmoniseringskontorets Andet Appellkammer denne afgørelse den 16. december 2003 (sag R 375/2001-2) og erklærede, at det anfægtede varemærke havde opnået fornødent særpræg i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94, hvis bestemmelser er gentaget i artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009, i de tysktalende og engelsktalende medlemsstater.
- 9 Den 27. september 2005 blev det anfægtede varemærke registreret som EF-varemærke under nr. 1121839.
- 10 Den 5. maj 2008 indgav ultra air i henhold til artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 40/94, hvis bestemmelser er gentaget i artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, en begæring til Harmoniseringskontoret om, at det anfægtede varemærke blev erklæret ugyldigt med den begrundelse, at det var blevet registreret i strid med artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94.

- 11 Ved afgørelse af 29. januar 2010 tog annullationsafdelingen ved Harmoniseringskontoret denne begæring til følge og erklærede det anfægtede varemærke for ugyldigt for alle varer og tjenesteydelser i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med forordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c).
- 12 Den 16. marts 2010 indgav Donaldson Filtration Deutschland en klage til Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 58-64 i forordning nr. 207/2009 til prøvelse af annullationsafdelingens afgørelse.
- 13 Ved den omtvistede afgørelse tog Fjerde Appellkammer klagen til følge, ophævede annullationsafdelingens afgørelse og afslog den af ultra air indgivne begæring om ugyldighed. Ifølge appelkammeret var ugyldighedsbegæringen behæftet med en mangel i form af misbrug af en rettighed og burde afvises. I den forbindelse vurderede appelkammeret i det væsentlige, at ultra air med sin ugyldighedsbegæring i realiteten tilsigtede selv at benytte betegnelsen »ultrafilter« som varemærke (selvstændigt eller sammen med andre betegnelser). Selskabet forfulgte således andre formål end de formål vedrørende offentlig interesse, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009. De skjulte hensigter, som udgør misbrug af en rettighed, blev desuden påvist af den faktiske omstændighed, at den tidligere forretningsfører hos indehaveren af det anfægtede varemærke og ultra airs nuværende forretningsfører selv i løbet af 2003 havde forsvaret det fornødne særpræg opnået ved brug af dette varemærke. Idet der ved misbrug af en rettighed er tale om en »generel proceshindring«, bør krænkende begæring og handlinger, som tjener til at opnå andre formål end dem, der er dækket af retssystemet, kunne udelukkes, uden at det er fornødent at henvise til medlemsstaternes procedureregler i henhold til artikel 83 i forordning nr. 207/2009.

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 14 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 22. juli 2011 anlagde ultra air søgsmål med påstand om annulation af den omtvistede afgørelse.
- 15 Til støtte for søgsmålet har ultra air i det væsentlige gjort to anbringender gældende vedrørende tilsidesættelsen af henholdsvis artikel 52, stk. 1, litra a), og af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
- 16 Da appellen alene vedrører den bedømmelse, der er foretaget af Retten i forbindelse med det første anbringende, er det alene dette anbringende, der sammenfattes i det følgende.
- 17 Retten fandt i det væsentlige i den appellerede doms præmis 17 og 18 under henvisning til dom Lancôme mod KHIM (C-408/08 P, EU:C:2010:92), at det følger af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, at enhver fysisk eller juridisk person, som kan optræde som part i en retssag, kan fremsætte en begæring om ugyldighed i medfør af forordningens artikel 52, stk. 1, litra a), uden at den, der fremsætter begæringen, godtgør en retlig interesse. Dette skyldes den omstændighed, at de absolutte registreringshindringer har til formål at beskytte den almene interesse, der ligger til grund for dem.
- 18 Retten har i den henseende anført i nævnte doms præmis 19, at den almene interesse, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, er sammenfaldende med varemærkets grundlæggende funktion, som er over for forbrugeren at garantere oprindelsen af varen eller tjenesteydelsen, der er omfattet af varemærket. Hvad angår den almene interesse, der ligger bag forordningens artikel 7, stk. 1, litra c), består den i at sikre, at de tegn, der er beskrivende for en eller flere af egenskaberne ved de varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af varemærkeansøgningen, frit kan benyttes af samtlige erhvervsdrivende, der udbyder sådanne varer eller tjenesteydelser.

- 19 I den appellerede doms præmis 20 fastslog Retten, at det følger af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, at den administrative procedure i henhold til forordningens artikel 56, stk. 1, litra a), sammenholdt med forordningens artikel 52, stk. 1, litra a), bl.a. har til formål at tillade Harmoniseringskontoret at revurdere gyldigheden af et varemærkes registrering og indtage det standpunkt, som det i givet fald af egen drift burde have indtaget i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
- 20 I den appellerede doms præmis 21 anførte Retten, at Harmoniseringskontoret i den forbindelse skal vurdere, om det varemærke, der undersøges, er beskrivende og/eller mangler fornødent særpræg, uden at indgiveren af ugyldighedsbegæringens motiver eller tidligere adfærd kan påvirke omfanget af den opgave, som er betroet Harmoniseringskontoret vedrørende de almene interesser, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og for artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009. Eftersom Harmoniseringskontoret ikke udtaler sig om spørgsmålet om, hvorvidt varemærkeindehaverens ret har forrang for en hvilken som helst ret tilhørende indgiveren af ugyldighedsbegæringen, men kontrollerer, at varemærkeindehaverens ret er blevet gyldigt stiftet med hensyn til de regler, der regulerer registreringen heraf, kan der ifølge Retten ikke være tale om et »misbrug af en rettighed« foretaget af indgiveren af ugyldighedsbegæringen.
- 21 I den appellerede doms præmis 22 udledte Retten heraf, at den omstændighed, at indgiveren af ugyldighedsbegæringen kan indgive sin anmodning i den hensigt senere at anbringe det pågældende tegn på sine varer, netop svarer til den almene interesse vedrørende tilgængelighed og fri anvendelse, der er sikret ved artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009. Følgelig kan en sådan omstændighed ifølge Retten i intet tilfælde udgøre et misbrug af en rettighed, i modsætning til, hvad Fjerde Appellkammeret ved Harmoniseringskontoret antog. Denne vurdering bekræftes af artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, ifølge hvilken et EF-varemærke også kan erklæres ugyldigt ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse, hvilket forudsætter, at sagsøgte ved dette tiltag kan opnå en ugyldighedserklæring, selv hvis han har anvendt det pågældende varemærke og fortsat har tænkt sig at gøre det.
- 22 Retten anførte i den appellerede doms præmis 23, at det er afslaget på ugyldighedsbegæringen på grund af et »misbrug af en rettighed«, som modarbejder de formål, der forfølges i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, eftersom et sådant afslag forhindrer den realitetsbehandling, der er beskrevet i den appellerede doms præmis 21.
- 23 Retten fastslog ligeledes i den appellerede doms præmis 24, at den omstændighed, at forretningsføreren for indgiveren af ugyldighedsbegæringen var varemærkeindehaverens forretningsfører på det tidspunkt, hvor ansøgningen om registrering af varemærket blev indgivet, på ingen måde påvirker retten for indgiveren af ugyldighedsbegæringen til for Harmoniseringskontoret at indbringe en begæring i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009. Retten forklarede i denne henseende, at indehaveren af et varemærke, der er beskrivende eller mangler fornødent særpræg, i betragtning af karakteren af og genstanden for den pågældende procedure, der består i beskyttelse af de almene interesser, der ligger bag artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, ikke opnår nogen ret til bibeholdelse af registreringen af sit varemærke alene på grund af den omstændighed, at indgiveren af ugyldighedsbegæringen forvaltes af en fysisk person, der tidligere har arbejdet for en registrering af det pågældende tegn.
- 24 Retten behandlede og forkastede ligeledes i den appellerede doms præmis 25 de argumenter, der var fremført af Donaldson Filtration Deutschland om en illoyal konkurrencehandling, der var begået af ultra air i forhold til førstnævnte selskab. Retten bemærkede, at artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 hverken betinger antagelsen til realitetsbehandling eller berettigelsen af en ugyldighedsbegæring af indgiveren af ugyldighedsbegæringens gode tro. Selv hvis det antages, at en ugyldighedsbegæring er del af en overordnet plan om en kommerciel konfrontation, der ligeledes indebærer illoyale konkurrencemetoder, er slettelsen af et varemærke, der er beskrivende eller mangler fornødent særpræg, ifølge Retten, således en retsfølge påbudt ved artikel 57, stk. 5 og 6, i forordning

nr. 207/2009, uden at varemærkets indehaver opnår retten til at bibeholde registreringen af dette på grund af den omstændighed, at indgiveren af ugyldighedsbegæringen i øvrigt foretager illoyale konkurrencehandlinger.

- 25 Under disse omstændigheder fastslog Retten i den appellerede doms præmis 27 og 28, at Fjerde Appellkammer havde begået en retlig fejl ved at afvise ugyldighedsbegæringen på grundlag af et påstået »misbrug af en rettighed«. Retten annullerede følgelig den omtvistede afgørelse.

Parternes påstande for Domstolen

- 26 Donaldson Filtration Deutschland og Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Harmoniseringskontoret frifindes i det af ultra air anlagte søgsmål med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse.
 - ultra air tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 27 ultra air har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og at Donaldson Filtration Deutschland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appellen

- 28 Artikel 181 i Domstolens procesreglement bestemmer, at er det åbenbart, at en appel helt eller delvist skal afvises, eller er den helt eller delvist åbenbart ugrundet, kan Domstolen når som helst, på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten, ved begrundet kendelse beslutte helt eller delvist at afvise eller forkaste appellen.
- 29 Denne bestemmelse skal bringes i anvendelse i denne nærværende appelsag.
- 30 Til støtte for appellen har Donaldson Filtration Deutschland gjort to anbringender gældende.

Det første anbringende

Parternes argumenter

- 31 Med sit første anbringende har Donaldson Filtration Deutschland, støttet af Harmoniseringskontoret, kritiseret Retten for ikke at have vurderet indsigelsen om misbrug af rettigheder som generelt juridisk begreb.
- 32 Retten fastslog med føje i den appellerede doms præmis 17 og 18, at det følger af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, at enhver, som kan optræde som part i en retssag, kan fremsætte en begæring om et varemærkes ugyldighed i medfør af forordningens artikel 52, stk. 1, litra a), uden at den, der fremsætter begæringen, godtgør en retlig interesse. I samme doms præmis 21 udledte Retten imidlertid med urette heraf, at Harmoniseringskontoret skal vurdere, om det varemærke, der undersøges, er beskrivende og/eller mangler fornødent særpræg, »uden at indgiveren af ugyldighedsbegæringens motiver eller tidligere adfærd kan påvirke omfanget af den opgave, som er betroet Harmoniseringskontoret vedrørende de almene interesser, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og for artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009«.

- 33 Retten har i denne henseende undladt at tage hensyn til de argumenter, der var fremført af Donaldson Filtration Deutschland. For det første er proceduren om et varemærkes ugyldighed ikke til hinder for en hensyntagen til indsigelsen om misbrug af rettigheder som et generelt juridisk gældende begreb, for så vidt som udelukkelsen af utilbørlige begæringer ikke svarer til, at der indføres en forpligtelse til positivt at godtgøre en søgsmålsinteresse hos den person, der har fremsat begæringen om ugyldighed. For det andet har EU-lovgiver udformet proceduren om et varemærkes ugyldighed som en procedure efter anmodning, fordi det netop ikke er muligt ex officio at annullere et registreret varemærke.
- 34 Retten begrænsede sig således til uden begrundelse at konstatere i den appellerede doms præmis 21-23, at indsigelsen om misbrug af rettigheder ikke er relevant i forbindelse med en ugyldighedsprocedure på grundlag af artikel 56, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
- 35 Desuden undlod Retten at tage hensyn til Domstolens praksis vedrørende begrebet misbrug af rettigheder. Donaldson Filtration Deutschland har i denne henseende henvist til dom Budějovický Budvar (C-482/09, EU:C:2011:605), hvorved det blev anerkendt, at begrebet misbrug af rettigheder skal overholdes i EU-retten. Selskabet har desuden nævnt dom Lancôme mod KHIM (EU:C:2010:92), der ifølge selskabet alene angiver, at den almene interesse kan veje tungere end en manglende egen interesse i slettelsen af varemærket hos indgiveren af begæringen om ugyldighed. Det kan således ikke udelukkes, at en indsigelse om misbrug af rettigheder kan gøres gældende over for en begæring om ugyldighed indgivet i medfør af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
- 36 ultra air har gjort gældende, at Retten har foretaget en korrekt efterprøvelse af betingelserne for misbrug af rettigheder. Retten tog således i den appellerede doms præmis 17-20 hensyn til formålet med de omhandlede fællesskabsretlige bestemmelser, som er at beskytte den almene interesse. I den appellerede doms præmis 21-27 undersøgte Retten, om de omstændigheder, der er påberåbt af Donaldson Filtration Deutschland, har haft den virkning, at bestemmelsernes formål i det foreliggende tilfælde ikke er blevet opfyldt. Retten fastslog med rette, at disse omstændigheder intet ændrede i forhold til, at bestemmelserne formål var opfyldt.

Domstolens bemærkninger

- 37 Med sit første anbringende har Donaldson Filtration Deutschland i det væsentlige kritiseret Retten for fejlagtigt at have begrænset sig til at konstatere, at indsigelsen om misbrug af rettigheder ikke er relevant i forbindelse med en ugyldighedsprocedure på grundlag af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, og dette uden at anføre en begrundelse og uden at tage hensyn til EU-retspraksis om misbrug af rettigheder.
- 38 En sådan kritik er baseret på en åbenbar fejlagtig forståelse af den appellerede dom.
- 39 Det bemærkes således for det første, at Retten indledningsvis i det væsentlige fastlog i den appellerede doms præmis 17-19, at det følger af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, at en begæring om ugyldighed støttet på en absolut ugyldighedsgrund ikke kræver af den, der fremsætter begæringen, at han godtgør en retlig interesse, for så vidt som de absolutte registreringshindringer har til formål at beskytte den almene interesse, der ligger til grund for dem, hvilket i øvrigt ikke er bestridt af Donaldson Filtration Deutschland.
- 40 For det andet, som anført af Retten i den appellerede doms præmis 20, har den administrative procedure i henhold til forordningens artikel 56, stk. 1, litra a), sammenholdt med forordningens artikel 52, stk. 1, litra a), bl.a. til formål at tillade Harmoniseringskontoret at revurdere gyldigheden af et varemærkes registrering og indtage det standpunkt, som det i givet fald af egen drift burde have indtaget i henhold til artikel 37, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

- 41 Deraf udledte Retten i den appellerede doms præmis 21, eftersom der er tale om at beskytte de almene interesser, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og for artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, at Harmoniseringskontorets opgave er at vurdere, om det varemærke, der undersøges, er beskrivende og/eller mangler fornødent særpræg med hensyn til de regler, der regulerer registreringen heraf, uden at indgiveren af ugyldighedsbegæringens motiver eller tidligere adfærd kan påvirke omfanget af denne opgave.
- 42 Eftersom Harmoniseringskontorets bedømmelse udelukkende skal foretages under hensyntagen til de almene interesser, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, er den potentielle eller faktiske økonomiske interesse, som er forfulgt af indgiveren af begæringen om ugyldighed, således ikke relevant, og der kan følgelig ikke være tale om et »misbrug af rettigheder« fra indgiverens side, som Retten korrekt har fastslået.
- 43 Det følger heraf, at den omstændighed, at indgiveren af ugyldighedsbegæringen kan indgive sin begæring i den hensigt senere at anbringe det pågældende tegn på sine varer, i intet tilfælde kan udgøre et misbrug af en rettighed, således som Retten fastslog i den appellerede doms præmis 22. Den almene interesse, der er sikret ved artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, svarer netop til interessen i tilgængelighed og fri anvendelse af det pågældende tegn.
- 44 Det bemærkes desuden, at en hensigt hos indgiveren af begæringen om ugyldighed om at bruge det omhandlede varemærke, efter at det er blevet erklæret ugyldigt, ikke er uforenelig med forordning nr. 207/2009. Som Retten konstaterede i den appellerede doms præmis 22, følger det således af forordningens artikel 52, stk. 1, at et EF-varemærke også kan begæres erklæret ugyldigt som følge af tilstedeværelsen af absolutte registreringshindringer ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse, hvilket forudsætter, at sagsøgte ved dette tiltag kan opnå en ugyldighedserklæring, selv hvis han har anvendt det pågældende varemærke og fortsat har tænkt sig at gøre det.
- 45 Derimod er det, som Retten understregede i den appellerede doms præmis 23, afslaget på ugyldighedsbegæringen på grund af et »misbrug af en rettighed«, som er til hinder for den effektive gennemførelse af de formål, der forfølges i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009. Et sådant afslag gør det således ikke muligt at foretage en vurdering af varemærket under hensyntagen til de regler, der regulerer registreringen heraf, og at vurdere, hvorvidt der foreligger en absolut registreringshindring.
- 46 Følgelig var det uden at begå retlige fejl, at Retten fastslog, at spørgsmålet om misbrug af rettigheder ikke er relevant i forbindelse med en ugyldighedsprocedure på grundlag af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
- 47 Donaldson Filtration Deutschlands argument vedrørende Domstolens praksis om misbrug af rettigheder ændrer ikke noget ved denne konklusion. For det første skal det bemærkes, at det alene er i det forslag til afgørelse, der blev fremsat i forbindelse med den sag, der har givet anledning til dom *Budějovický Budvar* (EU:C:2011:605), at spørgsmålet om misbrug af rettigheder blev behandlet. For det andet skal det for så vidt angår dom *Lancôme mod KHIM* (EU:C:2010:92) fastslås, at Domstolen forkastede det argument, der var anført af *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC*, hvorefter artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 kræver en faktisk eller potentiel økonomisk interesse i det omtvistede varemærkes slettelse hos indgiveren af ugyldighedsbegæringen. Domstolen fastslog bl.a. i det væsentlige i denne doms præmis 43, at den almene interesse, der ligger til grund for hindringen for registrering af et varemærke begrundet i dets beskrivende karakter, ikke udelukkende er interessen for konkurrenterne til en indehaver af et varemærke, men at det derimod drejer sig om alles interesse. Følgelig er den individuelle økonomiske interesse i det omtvistede varemærkes slettelse for konkurrenterne til indehaveren af dette varemærke ikke relevant i forbindelse med en ugyldighedsprocedure på grundlag af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

- 48 For så vidt angår Rettens begrundelsespligt skal det bemærkes i denne henseende, at det følger af fast retspraksis, at det ikke påhviler Retten i medfør af en sådan pligt i sin fremstilling udtømmende og et for et at behandle alle de argumenter, der er fremført af parterne i sagen, og Rettens begrundelse kan således fremgå indirekte, forudsat at de berørte parter kan få kendskab til begrundelsen for, at Retten ikke har godtaget deres argumenter, og at Domstolen kan råde over de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udøve sin prøvelsesret (dom Gogos mod Kommissionen, C-583/08 P, EU:C:2010:287, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 49 Det skal påpeges, at Rettens argumentation i den appellerede doms præmis 21-23 nødvendigvis må indebære en indirekte afvisning af de argumenter, der var fremført af Donaldson Filtration Deutschland. Hvis selskabets argumenter skulle tages til følge, ville det således have resulteret i, at de almene interesser, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, ikke ville være beskyttet. Eftersom Retten ikke er forpligtet til at svare udtømmende på hvert enkelt af de argumenter, der er fremført af parterne for den, kan Retten ikke kritiseres for ikke at have begrundet sin bedømmelse.
- 50 Det følger af ovenstående betragtninger, at det første anbringende skal forkastes som åbenbart ugrundet.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 51 Med sit andet anbringende har Donaldson Filtration Deutschland, støttet af Harmoniseringskontoret, kritiseret Retten for ikke at have foretaget en prøvelse af de konkrete omstændigheder i det foreliggende tilfælde, der viser, at begæringen om ugyldighed af varemærket indgivet af ultra air udgør misbrug.
- 52 Donaldson Filtration Deutschland har med sit andet anbringendes første led gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede doms præmis 25 fastslog, at ultra airs ulovlige adfærd, som åbenlyst udelukkende har til formål at snylte på det gode renommé, som betegnelsen »ultrafilter international« har opnået hos den relevante kundekreds, og at vildlede kundekredsen med hensyn til varernes oprindelse, er uden relevans for den foreliggende sag.
- 53 Selv om det er med rette, at Retten anførte, at artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 hverken betinger antagelsen til realitetsbehandling eller berettigelsen af en ugyldighedsbegæring af indgiveren af ugyldighedsbegæringens gode tro, følger det imidlertid ikke nødvendigvis heraf, at annulation af et varemærke, der er beskrivende eller mangler fornødent særpræg, er en retsfølge påbudt ved artikel 57, stk. 5 og 6, i forordning nr. 207/2009, selv hvis indgiveren af ugyldighedsbegæringen begår illoyale konkurrencehandlinger. Ugyldighedsbegæringen fremstår således ikke som en isoleret handling parallelt med en eventuel anden konkurrencestridig adfærd fra ultra airs side, men udgør netop grundlaget for og formålet med denne illoyale adfærd.
- 54 Donaldson Filtration Deutschland har med sit andet anbringendes andet led kritiseret Retten for ikke i den appellerede doms præmis 24 på tilstrækkelig vis at have undersøgt ultra airs forretningsførers rolle, der tidligere var forretningsfører for Donaldson Filtration Deutschland og var personligt eneansvarlig for proceduren for registrering af det varemærke, som han nu begærer erklæret ugyldigt.
- 55 Harmoniseringskontoret har gjort gældende, at Rettens argumentation i den appellerede doms præmis 24 er en cirkelslutning. Rettens konstatering af, at indehaveren »ikke opnår nogen ret til bibeholdelse af registreringen af sit varemærke«, adskiller sig ikke fra konklusionen om, at »retten for indgiveren af ugyldighedsbegæringen ikke er påvirket«, for så vidt som de alene beskriver Rettens bedømmelse fra forskellige vinkler.

- 56 Harmoniseringskontoret har ligeledes henvist til tysk retspraksis og retslitteratur, hvorefter aspektet om at handle i strid med sin egen tidligere adfærd (*venire contra factum proprium*) kan føre til konstatering af misbrug, og indsigelsen vedrørende misbrug af rettigheder kan ikke af princip udelukkes i en ugyldighedsprocedure. I denne sammenhæng er det relevant, at den person, som først har ladet et varemærke registrere med henvisning til, at det har opnået fornødent særpræg ved brug, nu bestrider sin egen adfærd.
- 57 ultra air har gjort gældende, at det andet anbringende skal forkastes som ugrundet, eftersom Retten har taget hensyn til omstændighederne i den foreliggende sag, således som det fremgår af den appellerede doms præmis 21-27.
- 58 For så vidt angår det andet anbringendes første led har ultra air anført, at Donaldson Filtration Deutschlands argumenter, hvorefter varemærket »ultrafilter international« er så almindeligt kendt, at det skal nyde beskyttelse til fordel for Donaldson Filtration Deutschland, ville være forståelige, hvis selskabet havde støttet sig på den omstændighed, at varemærket på tidspunktet for indgivelsen af begæringen om ugyldighed under alle omstændigheder havde opnået fornødent særpræg ved brug. Dette er imidlertid ikke tilfældet.
- 59 Hvad angår det andet anbringendes andet led har ultra air gjort gældende, at indsigelsen vedrørende *venire contra factum proprium* ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, da selskabets forretningsfører ikke har ladet det omtvistede varemærke registrere i sit eget navn, men i den juridiske person Donaldson Filtration Deutschlands navn, hvorfor forretningsføreren aldrig har været indehaver af varemærket »ultrafilter international«. ultra air har yderligere understreget, at den omhandlede forretningsfører først er indtrådt i stillingen i dette selskab i marts måned 2008. Hvis Donaldson Filtration Deutschlands argumentation blev lagt til grund, ville det indebære, at en ugyldighedsbegæring indgivet før marts måned i 2008 ikke ville blive anset for at udgøre misbrug, på samme måde som hvis en sådan begæring blev indgivet efter, at den omhandlede forretningsfører var fratrådt.

Domstolens bemærkninger

- 60 Hvad angår det andet anbringendes første led skal det indledningsvis bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 25 vurderede de argumenter, der var gjort gældende af Donaldson Filtration Deutschland vedrørende illoyale konkurrencehandlinger begået over for selskabet af ultra air, og konkluderede, at disse handlinger ikke påvirkede ultra airs ret til at begære det omtvistede varemærke erklæret ugyldigt.
- 61 Dernæst bygger Donaldson Filtration Deutschlands argumentation på den forudsætning, at den ugyldighedsbegæring, som er indgivet af ultra air i medfør af artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, i sig selv er en illoyal konkurrencehandling.
- 62 En sådan forudsætning er imidlertid åbenbart urigtig, for så vidt som den omstændighed, at indgiveren af ugyldighedsbegæringen kan indgive sin begæring i den hensigt senere at anvende det omtvistede varemærke, netop svarer til den almene interesse i tilgængelighed og fri anvendelse, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, hvilket følger af nærværende kendelses præmis 43. Denne vurdering bekræftes af artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, ifølge hvilken et EF-varemærke også kan erklæres ugyldigt ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse.

- 63 Endelig er det med rette, at Retten anførte, at slettelsen af et varemærke, der er beskrivende eller mangler fornødent særpræg, ikke er en konsekvens af en illoyal konkurrencehandling, eftersom et sådant varemærke skulle have været afvist fra registrering, da der forelå absolutte registreringshindringer til hinder derfor, men en retsfølge påbudt ved artikel 57, stk. 5 og 6, i forordning nr. 207/2009.
- 64 Heraf følger, at det andet anbringendes første led må forkastes som åbenbart ugrundet.
- 65 For så vidt angår det andet anbringendes andet led bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 24 fastslog, at den omstændighed, at forretningsføreren for indgiveren af ugyldighedsbegæringen, dvs. ultra air, var forretningsfører for indehaveren af det omtvistede varemærke, Donaldson Filtration Deutschland, på det tidspunkt, hvor ansøgningen om registrering af dette varemærke blev indgivet, på ingen måde påvirker ultra airs ret til for Harmoniseringskontoret at indbringe en ugyldighedsbegæring som omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009. Retten anførte i denne henseende, at henset til karakteren af og genstanden for den omhandlede procedure, der består i beskyttelse af de almene interesser, der ligger bag artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, opnår indehaveren af et varemærke, der er beskrivende eller mangler fornødent særpræg, ikke nogen ret til bibeholdelse af registreringen af sit varemærke alene på grund af den omstændighed, at indgiveren af ugyldighedsbegæringen forvaltes af en fysisk person, der tidligere har arbejdet for en registrering af det pågældende tegn.
- 66 Det må derfor konstateres, at Retten har behandlet det argument, der er fremført af Donaldson Filtration Deutschland, hvorefter ugyldighedsbegæringen udgør misbrug som følge af ultra airs forretningsførers tidligere adfærd, og har været af den opfattelse, at denne omstændighed ikke er relevant i forbindelse med en ugyldighedsprocedure på grundlag af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
- 67 Desuden bemærkes, at idet Retten ikke er forpligtet til at svare udtømmende på hvert enkelt af de argumenter, der er fremført for den af parterne (jf. i denne retning dom Gogos mod Kommissionen EU:C:2010:287, præmis 30), kan den ikke kritiseres for ikke i tilstrækkelig grad at have vurderet omstændigheden vedrørende ultra airs forretningsførers tidligere adfærd.
- 68 Desuden er Rettens argumentation i den appellerede doms præmis 24 i modsætning til, hvad Harmoniseringskontoret har gjort gældende, ikke en cirkelslutning. For det første anføres det således i første sætning i den appellerede doms præmis 24 i det væsentlige, at de tidligere handlinger, der er foretaget af forretningsføreren for ultra air, dvs. det selskab, der har begæret det omtvistede varemærke erklæret ugyldigt, på ingen måde er relevante i forhold til den ret, som selskabet har, til at indgive en sådan begæring til Harmoniseringskontoret. Den anden sætning i den pågældende præmis begrundes denne konklusion med karakteren af og genstanden for den omhandlede ugyldighedsprocedure, der består i beskyttelse af de almene interesser, der ligger bag artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009. For så vidt som et varemærke, der ikke skulle have været registreret som følge af dets beskrivende karakter eller mangel på fornødent særpræg, skal kunne erklæres ugyldigt, er beskyttelsen af almene interesser ikke påvirket af de tidligere aktiviteter, der er foretaget af forretningsføreren for det selskab, der har iværksat den omhandlede ugyldighedsprocedure.
- 69 Det bemærkes desuden, at den omhandlede forretningsfører ikke har foretaget registrering af det omtvistede varemærke i eget navn, men i varemærkeindehaverens navn og for dennes regning, dvs. Donaldson Filtration Deutschland, som er en juridisk person, der skal holdes adskilt fra forretningsføreren som person. Det følger heraf, at forretningsføreren aldrig har været indehaver af det omtvistede varemærke, hvorfor indsigelsen vedrørende venire contra factum proprium ikke kan finde anvendelse.

- 70 Følgelig skal det andet anbringendes andet led ligeledes forkastes som åbenbart ugrundet, og det andet anbringende må derfor forkastes.
- 71 På baggrund af alle de ovenstående overvejelser skal appellen forkastes i sin helhed.

Sagens omkostninger

- 72 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da ultra air har nedlagt påstand om, at Donaldson Filtration Deutschland tilpligtes at betale sagens omkostninger, og dette selskab har tabt sagen, bør det pålægges Donaldson Filtration Deutschland at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde bestemmer Domstolen (Sjette Afdeling):

- 1) Appellen forkastes.**
- 2) Donaldson Filtration Deutschland GmbH betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter